

[Aksel Larsen.]

fald 200 mill. kr. i valuta. Det er uimodsigeligt blevet oplyst, at en stor del af denne varebyttesvindel kun har været mulig ved deltagelse eller medvirken af de officielle udvalg og organer, der i de forløbne år har administreret heste- kød- og kvægeksporten fra Danmark. Jeg synes, at alene dette er så betydningsfuldt, at det i høj grad må beskæftige regeringen og navnlig handelsministeren, og jeg henstiller i hvert fald, at man fra regeringens side gør noget for at få sat mere gang i den undersøgelse, der foregår. Den var ved at gå i stå på et vist tidspunkt, fordi politiet erklærede, at det havde hverken penge eller kontorlokaler til at foretage de fornødne undersøgelser, og såvidt jeg har forstået, var det først efter svær mavepine, at regeringen gennem finansudvalget stillede et par hundredtusinde til rådighed, for at politiet kunne undersøge en varebyttesvindel, der androg et beløb på måske flere milliarder. Jeg begriber ikke, at man dengang skulle tøve, og jeg synes, der har været tavshed om sagen så længe; jeg har indtrykket af, at politiets undersøgelser enten ikke rigtig er kommet i gang eller går så langsomt, at offentligheden ikke helt kan føle sig tryk, og jeg synes heller ikke, det er så godt, at handelsministeren i sin såkaldte redegørelse for valutastillingen og udsigterne slet ikke kom ind på den kendsgerning, at denne valutastvindel må have haft meget stor indflydelse på Danmarks valutabalace. Under alle omstændigheder har jeg villet nævne sagen her i dag på grund af dens dimensioner, og jeg henstiller alvorligt, at denne sag bliver fuldt opklaret, som man siger: til bunds og til tops.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har i slutningen af sin tale forkyndt, at produktionsforøgelse er vejen til at bære militæruddgifterne uden altfor stort pres på befolkningen. Det er allerede en betydelig moderering af hr. Kampmanns teori om, at oprustningen overhovedet ikke ville betyde nogen byrde for befolkningen, hvis man forøgede produktionen. Denne teori kunne være rigtig, hvis ikke samfundet var kapitalistisk, og hvis ikke vort land i takt med oprustningen ekstra lod sig udplyndre — desværre med regeringens og rigsdagens flertals godkendelse — af de magter, som vi har den triste ære at være allierede med. Det er meget godt med sådanne teorier fra socialdemokratisk hold — hvadenten de går ud på, at oprustningen overhovedet ikke vil blive nogen byrde for befolkningen, hvis produktionen forøges, eller at oprustningen kan gennemføres uden altfor stort pres på

befolkningen —, men kunne de herrer ikke antyde, hvordan disse teorier skal praktiseres i det samfund, hvori vi lever? Det er jo nemlig hidtil akkurat det modsatte, der er sket. Af hensyn til oprustningen eller på grund af oprustningen indskrænkes produktionen til civilt behov, og pengepolitikken og vareforsyningsloven bruges som instrumenter til denne produktionsindskrænkning og til denne fremkaldelse af arbejdsløsheden. Som vareforsyningsloven hidtil har været og i øjeblikket er udformet — og det er jo den nuværende udformning, man foreslår forlænget —, og som den stadig dårligere udfra befolkningens og udfra et dansk synspunkt er blevet administreret, har vareforsyningsloven været et meget tvivlsomt gode. Det er efterhånden blevet endnu værre; man er ved at få det indtryk, at man med god ret kan karakterisere vareforsyningsloven som et onde, fordi den bruges til aktivt at modvirke Danmarks økonomiske, handelspolitiske og forsyningsmæssige interesser og ovenikøbet muliggør milliardsvindlen med Danmarks udførsel og indførsel. Vi kan derfor ikke tilsige lovforslaget nogen som helst velvillig behandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for velvillig modtagelse af det fremsatte lovforslag. Jeg har et par bemærkninger at gøre til nogle af de udtalelser, der er faldet ved denne lejlighed. Jeg skal gøre det så kort som muligt, men der har jo blandt de bemærkninger, som er blevet fremsat, været en del spørgsmål, som jeg vil prøve at besvare.

Til det ærede medlem hr. H. C. Hansen vil jeg gerne sige, at baggrunden for forlængelsen af loven gjorde, jeg rede for i min fremsættelsestale, og egentlig har jeg ikke stort at føje til. Min gennemgang af betalingsbalanceskønnet er naturligvis baseret på visse forudsætninger, også forudsætninger med hensyn til den økonomiske aktivitet, og jeg har især flere gange fremhævet de usikkerhedsmomenter, der netop er forbundet med dette skøn. At dette betalingsbalanceskøn er baseret på forudsætninger, kan der i og for sig ikke være nogen mærkværdighed i.

Det ærede medlems bemærkninger om liberaliseringen var meget interessante, men jeg tror, det vil være rigtigst, at jeg forbeholder mig at svare på dem i udvalget. Forholdet er det, at en udførlig besvarelse af disse problemer i høj grad ville begrænse vore forhandlers taktiske bevægelighed, og det kan vist ikke tjene noget fornuftigt